

«Droga światła» - Pielgrzymi nadziei
Parafia Miłosierdzia Bożego w Mszanie Dolnej
Piątek 25.04.2025

Śpiew: *Pieśń o nadziei*

Wprowadzenie:

Jurto w Rzymie odbędzie się pogrzeb papieża Franciszka. Odszedł do domu Ojca, a nam zostawił zadanie odkrywania nadziei, którą w naszych sercach nieustannie wybudza Duch Święty. Przy każdej stacji dzisiejszej Drogi światła rozważymy jedno zdanie z jego bulli „A nadzieja zawieść nie może” (Spes non confundit)

Wstęp do Koronki: Ojciec nasz, Zdrowaś Mario, Wierzę ...

Śpiew: O Krwi i wodzie ...

I. Jezus powstaje z martwych

Z Ew. św. Mateusza

A oto Jezus stanął przed nimi i rzekł: «Witajcie!» One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: «Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą». (Mt 28,9-10)

Jezus przez niewiasty daje nadzieję spotkania z Nim w Galilei. Papież Franciszek pisał: Niech Rok Jubileuszowy będzie dla wszystkich wydarzeniem żywego i osobistego spotkania z Panem Jezusem, „bramą” zbawienia (por. J 10, 7.9); z Tym, którego Kościół ma misję głoszenia zawsze, wszędzie i wszystkim jako „naszą nadzieję” (1 Tm 1, 1). [S, nr 1]

Jezus Chrystus jest „naszą nadzieją”. Codziennie szukajmy spotkania z Nim w modlitwie, w Piśmie Świętym, w Eucharystii i w drugim człowieku.

Alleluja ...

II. Apostołowie przybywają do pustego grobu

Z Ew św. Jana:

Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych. (J 20,8-9)

Zmartwychwstanie Jezusa otwiera przed uczniami zrozumienie Pisma, zrozumienia objawienia Bożego. Papież bullę o nadziei opiera na Liście św. Pawła do Rzymian.

Papież pisze: Wiemy, że List do Rzymian stanowi decydujący krok w jego działalności ewangelizacyjnej. Do tej pory prowadził ją we wschodniej części Imperium, a teraz czeka na niego Rzym ze wszystkim, co reprezentuje w oczach świata: wielkie wyzwanie, któremu należy stawić czoła w imię głoszenia Ewangelii, które nie może mieć przeszkód ani granic. (...) żeby nieść wszystkim Ewangelię Jezusa Chrystusa, który umarł i zmartwychwstał, jako przepowiadanie nadziei, która wypełnia obietnice, wprowadza do chwały i, opierając się na miłości, nie zawodzi. [S, nr 2]

Koronka 1. dz.

III. Zmartwychwstały Pan objawia się Marii Magdalenie

Z Ew. św. Jana

*Rzekł do niej Jezus: «Niewiasto, czemu płaczesz? Kogo szukasz?» Ona zaś sądząc, że to jest ogrodnik, powiedziała do Niego: «Panie, jeśli ty Go przeniosłeś, powiedz mi, gdzie Go położyłeś, a ja Go wezmę». Jezus **rzekł** do niej: «**Mario!**» A ona obróciwszy się powiedziała do Niego po hebrajsku: «*Rabbuni*», to znaczy: *Nauczycielu!* (J 20,15-16)*

Papież Franciszek pisał: Nadzieja rodzi się w istocie z miłości i opiera się na miłości, która wypływa z Serca Jezusa przebitego na krzyżu (...) Istotnie, nadzieja chrześcijańska nie zwodzi ani nie rozczarowuje, ponieważ opiera się na pewności, że nic i nikt nigdy nie będzie w stanie oddzielić nas od Bożej miłości: „Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? [S, nr 3]

Serce Marii Magdaleny zawsze pragnęło miłości. Przez wiele lat szukała jej w chwilowych miłostkach z różnymi mężczyznami. Kiedy poznała Jezusa, otworzyła przed Nim swoje poranione serce i doznała uzdrowienia miłości. Od tego spotkania już nic nie było ważniejsze od Oblubieńca serca, którym został Jezus.

Alleluja ...

IV. Zmartwychwstały Pan objawia się uczniom na drodze do Emaus

Z Ew św. Łukasza

Tego samego dnia dwaj z nich byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy(...) A oto sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali. (...) Na to On rzekł do nich: «O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! (Łk 24,13n)

W drodze do Emaus Jezus cierpliwie tłumaczy uczniom naukę Starego Testamentu o Mesjaszu. Papież Franciszek, że cnota cierpliwości wypływa z nadziei!

Odkrycie cierpliwości na nowo jest bardzo dobre dla nas samych i dla innych. Św. Paweł często odwołuje się do cierpliwości, aby podkreślić znaczenie wytrwałości i zaufania do tego, co Bóg nam obiecał, ale przede wszystkim świadczy o tym, że Bóg jest cierpliwym wobec nas, On jest „Bogiem, który daje cierpliwość i pociechę” (Rz 15, 5). Cierpliwość, będąca również owocem Ducha Świętego, podtrzymuje nadzieję i umacnia ją jako cnotę i sposób życia. Dlatego uczmy się często prosić o łaskę cierpliwości, która jest córką nadziei i jednocześnie ją wspiera. [S, nr 4]

Koronka 2.dz

V. Zmartwychwstały Pan objawia się uczniom przy Łamaniu Chleba

Z Ew. św. Łukasza

Tak doszli do wsi, do której zdążyli, a On okazywał jakoby miał iść dalej. Ale przymusili Go mówiąc: Zostań z nami, bo dzień się już nachylił. Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. (Łk 24,30-31)

Papież Franciszek pisze, że nadzieja potrzebuje pokarmu, posiłku, umocnienia przez Słowo i Chleb, który daje Jezus.

Z tego przeplatania się nadziei i cierpliwości jasno wynika, że życie chrześcijańskie jest *drogą*, która potrzebuje również *chwil mocnych*, aby posilać i wzmacniać nadzieję, niezastąpioną towarzyszkę, która pozwala dostrzec cel: spotkanie z Panem Jezusem. [S, nr 5]

Alleluja ...

VI. Zmartwychwstały Pan objawia się Apostołom

Z Ew. św. Łukasza

Jezus stanął pośród nich i rzekł do nich: Pokój wam! (Łk 24,36)

Papież Franciszek pisał, że jednym z pierwszych, dawno oczekiwanych znaków nadziei, jest pokój:

Niech pierwszy znak nadziei przełoży się na pokój dla świata, który po raz kolejny pogrąża się w tragedii wojny. Ludzkość niepomna na dramaty przeszłości, poddawana jest nowej i trudnej próbie, w której wiele ludów jest uciskanych przez brutalność przemocy. (...)

Czy to zbyt wiele, by marzyć, aby broń umilkła i przestała przynosić zniszczenie i śmierć? Jubileusz przypomina nam, że ci, którzy stają się „wprowadzającymi pokój”, mogą być „nazwani dziećmi Bożymi”. Potrzeba pokoju stanowi wyzwanie dla wszystkich i wymaga realizacji konkretnych projektów. Niech nie zabraknie zaangażowania dyplomacji w odważne i twórcze budowanie przestrzeni negocjacji, zmierzających do trwałego pokoju. [S, nr 8]

Koronka 3.dz

VII. Zmartwychwstały Pan przekazuje Apostołom władzę odpuszczania grzechów

Z Ew. św. Jana

Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszczicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane (J 20, 21-23).

Papież pisał, że Rok Jubileuszowy, ma być rokiem uwolnienia od win, długów i kar:

Jest to starożytne wezwanie, które pochodzi ze Słowa Bożego i zachowuje całą swoją wartość mądrościową w przywoływaniu aktów łaski i wyzwolenia, pozwalające zacząć od nowa: „Będziecie święcić pięćdziesiąty rok, obwieścicie wyzwolenie w kraju dla wszystkich jego mieszkańców” (Kpł 25, 10). To, co zostało ustanowione przez Prawo Mojżeszowe, zostało podjęte przez proroka Izajasza: „Posłał mnie Pan, abym głosił dobrą nowinę ubogim, bym opatrywał rany serc złamanych, żebym zapowiadał wyzwolenie jeńcom i więźniom swobodę; abym obwieszczał rok łaski Pańskiej” (Iz 61, 1-2). Są to słowa, które Jezus uczynił własnymi na początku swojej służby, ogłaszając w sobie wypełnienie „roku łaski Pańskiej” (por. Łk 4, 18-19).

Proponuję rządowi, aby w Roku Jubileuszowym podjęły inicjatywy przywracające nadzieję; formy amnestii lub umorzenia wyroków, które mają pomóc ludziom odzyskać wiarę w siebie i w społeczeństwo. [S, nr 10]

Alleluja ...

VIII. Zmartwychwstały Pan umacnia wiarę Tomasza

Z Ew. św. Jana:

Jezus rzekł do Tomasza: Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż ją do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym. Tomasz Mu odpowiedział: Pan mój i Bóg mój! Powiedział mu Jezus: Uwierzyłeś dlatego, ponieważ Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli (J 20, 24-29).

Papież Franciszek pisał, że Rok Jubileuszowy, powinien też być rokiem umocnienia w wierze:

Podczas nadchodzącego Jubileuszu przypadnie bardzo ważna rocznica dla wszystkich chrześcijan. Upłynie bowiem 1700 lat od obchodów pierwszego wielkiego soboru powszechnego, Soboru Nicejskiego. (...)

Sobór Nicejski miał za zadanie zachowanie jedności, poważnie zagrożonej przez zaprzeczenie pełnej boskości Jezusa Chrystusa i Jego współistotności z Ojcem. Uczestniczyło w nim około trzystu biskupów, którzy zebrali się w pałacu cesarskim zwołanym przez cesarza Konstantyna, w dniu 20 maja 325 r. Po różnych debatach, wszyscy oni, dzięki łasce Ducha Świętego, uznali Symbol Wiary, który do dziś wyznajemy w niedzielnej celebracji eucharystycznej. Ojcowie Soboru chcieli rozpocząć ten Symbol od użycia po raz pierwszy wyrażenia „Wierzymy”, aby zaświadczyć, że w tym „My” wszystkie Kościoły były w jedności, a wszyscy chrześcijanie wyznawali tę samą wiarę. [S, nr 17]

Koronka 4.dz

IX. Zmartwychwstały Pan spotyka uczniów nad Jeziorem Galilejskim

Z Ew. św. Jana:

*Jezus rzekł do nich: Zarzucicie sieć po prawej stronie łodzi, a znajdziecie. **Zarzucili więc i z powodu mnóstwa ryb nie mogli jej wyciągnąć. Powiedział więc do Piotra ów uczeń, którego Jezus miłował: «To jest Pan!»** (J 21,3-7)*

Uczniowie, tak jak kiedyś, po całej nocy łowienia, mieli puste sieci. Jezus stojący na brzegu, jednym zdaniem daje im nadzieję.

Wszyscy mają nadzieję. Nadzieja jest obecna w sercu każdego człowieka jako pragnienie i oczekiwanie dobra, nawet jeśli nie wie, co przyniesie ze sobą jutro. Nieprzewidywalność przyszłości rodzi jednak niekiedy sprzeczne uczucia: od ufności do lęku, od pogody ducha do zniechęcenia, od pewności do zwątpienia. Często spotykamy osoby zniechęcone, które patrzą w przyszłość ze sceptycyzmem i pesymizmem, jakby nic nie mogło dać im szczęścia. Oby Jubileusz był dla wszystkich okazją do ożywienia nadziei. [S, nr 1]

Alleluja ...

X. Zmartwychwstały pan przekazuje Piotrowi władzę pasterską

Z Ew. św. Jana:

[Jezus] powiedział mu po raz trzeci: Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie? Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: Czy kochasz Mnie? I rzekł do Niego: Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham. Rzekł do niego Jezus: Paś owce moje. (J 21,17)

Apostoł Piotr jest Skałą Kościoła, znakiem jedności wiary i sakramentów. Ta jedność umacnia się tylko przez miłość większą. Gdzie braknie miłość, tam pojawiają się podziały i spory!

Papież Franciszek pisał: Sobór Nicejski jest kamieniem milowym w dziejach Kościoła. Jego rocznica zachęca chrześcijan do zjednoczenia się w uwielbieniu i dziękczynieniu Trójcy Świętej, a w szczególności Jezusowi Chrystusowi, Synowi Bożemu, „z substancji Ojca”, który objawił nam tę tajemnicę miłości. Ale Nicea stanowi również zaproszenie dla wszystkich Kościołów i Wspólnot kościelnych, aby podążały drogą ku widzialnej jedności, niestrudzenie poszukując odpowiednich form, które w pełni odpowiadałyby modlitwie Jezusa: „Aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, by świat uwierzył, że Ty Mnie posłałeś” (J 17, 21). [S, nr 17]

Koronka 5.dz

XI. Zmartwychwstały Pan daje uczniom nakaz misyjny

Z Ew. św. Marka:

I rzekł do nich: «Idźcie na cały świat i głosście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. (Mk 16,15n)

Papież Franciszek pisał, jak ważne jest przekazywanie depozytu wiary, jak to czynił św. Paweł:

Jezus, który umarł i zmartwychwstał, jest centrum naszej wiary. Św. Paweł, wyrażając tę treść w kilku słowach, używając tylko czterech czasowników przekazuje nam „rdzeń” naszej nadziei: „Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem; i że ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu” (I Kor 15, 3-5).

Chrześcijańska nadzieja polega właśnie na tym: w obliczu śmierci, gdzie wszystko wydaje się kończyć, otrzymujemy pewność, że dzięki Chrystusowi, dzięki Jego łasce przekazanej nam w chrzcie, „życie [...] zmienia się, ale się nie kończy” na zawsze. W chrzcie bowiem, pogrzebani razem z Chrystusem, otrzymujemy w Nim zmartwychwstałym dar nowego życia, które burzy mur śmierci, czyniąc z niej przejście do wieczności. [S, nr 20]

Alleluja ...

XII. Zmartwychwstały Pan wstępuje do Ojca

Z Ew. św. Jana:

W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. (J 14,1-6.)

Papież Franciszek pisał:

„Wierzę w żywot wieczny”. W ten sposób wyznajemy naszą wiarę, a chrześcijańska nadzieja znajduje w tych słowach fundamentalną podstawę. Jest ona bowiem „cnotą teologalną, dzięki której pragniemy jako naszego szczęścia [...] życia wiecznego”. Powszechny Sobór Watykański II stwierdza: „Jeżeli brakuje Bożego fundamentu i nadziei życia wiecznego, godność człowieka, jak to się często dzisiaj stwierdza, doznaje bardzo poważnego uszczerbku, a tajemnice życia i śmierci, winy i cierpienia pozostają bez rozwiązania, tak że ludzie nierzadko popadają w zwątpienie”.

My natomiast, na mocy nadziei, w której zostaliśmy zbawieni, patrząc na upływający czas, mamy pewność, że dzieje ludzkości i każdego z nas nie będą w kierunku ślepego zaułku czy ciemnej otchłani, ale są ukierunkowane na spotkanie z Panem chwały. Żyjmy zatem w oczekiwaniu na Jego powrót i w nadziei życia wiecznego w Nim: to w tym duchu czynimy naszym poruszające wezwanie pierwszych chrześcijan, którym kończy się Pismo Święte: „Przyjdź, Panie Jezu!” (Ap 22, 20). [S, nr 19]

XIII. Uczniowie z Maryją oczekują w Wieczerniku na zesłanie Ducha Świętego

Z Dziejów Apostolskich:

Wtedy wrócili do Jerozolimy z góry, zwanej Oliwną, (...) weszli do sali na górze i przebywali w niej ... Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego. (Dz 1,12-14)

Papież Franciszek do Litanii loretańskiej dołożył wezwanie «Matka nadziei», a w bulli tak pisze o Maryi:

Nadzieja znajduje swoje najwznioślejsze świadectwo w *Matce Bożej*. W Niej widzimy, że nadzieja nie jest łatwownym optymizmem, lecz darem łaski w realizmie życia. A u stóp krzyża, gdy widziała, jak niewinny Jezus cierpi i umiera, chociaż odczuwała potworny ból, powtórzyła swoje „tak”, nie tracąc nadziei i ufności w Panu. (...) A w udręce tego bólu, ofiarowanego z miłości, stała się naszą Matką, Matką nadziei.

To nie przypadek, że pobożność ludowa stale przyzywa Najświętszą Dziewicę jako *Stella Maris* [tj. *Gwiazdę Morza*], tytuł wyrażający pewną nadzieję, że w burzliwych wydarzeniach życia Matka Boża przychodzi nam na pomoc, wspiera nas i zaprasza do ufności i do zachowania nadziei. [S, nr 24]

Alleluja...

XIV. Zmartwychwstały Pan posyła uczniom obiecane Ducha

Z Listu św. Pawła do Rzymian:

A Nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5, 1-2.5).

Życie Jezusa objawia się w naszym życiu wiary, które zaczyna się od chrztu, rozwija się w uległości wobec łaski Bożej, i dlatego jest ożywiane nadzieją, która, dzięki działaniu Ducha Świętego, jest stale odnawiana i niewzruszona.

To właśnie Duch Święty, swoją nieustanną obecnością na drodze Kościoła, promieniuje w wierzących światłem nadziei: podtrzymuje ją jak pochodnię, która nigdy nie gaśnie, aby wspierać i ożywiać nasze życie. Istotnie, nadzieja chrześcijańska nie zwodzi ani nie rozczarowuje, ponieważ opiera się na pewności, że nic i nikt nigdy nie będzie w stanie oddzielić nas od Bożej miłości:

Pieśń np. Duchu Święty przyjdź ...

Święty Boże ... (recytowane)

Komunia ... pieśń Eucharystyczna

Uwielbienie ... pieśń Jezu ufam Tobie

Módlmy się:

Boże zawsze miłosierny, Ty przez doroczną uroczystość wielkanocną umacniasz wiarę
Twojego ludu,

† pomnóż łaskę, której udzieliłeś, abyśmy wszyscy głębiej pojęli,

* jak wielki jest chrzest, przez który zostaliśmy oczyszczeni,

* jak potężny jest Duch, przez którego zostaliśmy odrodzeni,

*i jak cenna jest Krew, przez którą zostaliśmy odkupieni.

Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w
jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

Błogosławieństwo

Pieśń: Apel jasnogórski lub pieśń do Matki Bożej